

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl samosoudcem [celé jméno řešitele] v hlavním líčení konaném dne [datum]

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v Bruntále, nástrojář, trvale bytem [adresa poškozené a obžalovaného],

se podle § 226 písmeno a) trestního řádu

zprošťuje

obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 13. 8. 2024 pod sp. zn. 3 ZT 34/2024, která mu kladla za vinu, že

dne [datum] v době od 18:05 hod. do 18:15 hod., na adrese [adresa] ve [obec], po předchozí slovní rozeprě ohledně vstupu na soukromý pozemek, fyzicky napadl otvorem pod plotem tvořeným betonovými panely, které v místě incidentu nedosahují až k zemi, kam prostrčil kovovou lopatu, poškozenou [celé jméno poškozené] tím způsobem, že ji hranou lopaty trefil čtyřikrát do paty levé nohy v oblasti Achillovy šlachy, čímž jí způsobil viditelnou drobnou ranku v oblasti Achillovy šlachy, následně si lehnul na zem, prostorem pod plotem protáhl ruku a poškozenou nacházející se na opačné straně plotu chytil za pravý kotník, takto ji stáhnul k zemi, kdy poškozená si sedla na zem, přičemž ji dál tahal za nohu směrem ke svému pozemku, kdy došlo k vytržení kusu nártu gumové boty, kterou měla poškozená na pravé noze obutou, čímž jí způsobil zranění spočívající v povrchové oděrci v oblasti levé Achillovy šlachy, pohmoždění pravého kolene a pohmoždění obou kotníků, omezující poškozenou v obvyklém způsobu života po dobu tří týdnů z důvodu bolestivosti poranění a omezené hybnosti,

čímž měl spáchat

přečin ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškozená [celé jméno poškozené] odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovanému [celé jméno obžalovaného] bylo obžalobou Okresního státního zastupitelství v Bruntále kladeno za vinu, že se měl dopustit přečinu ublížení na zdraví ve smyslu § 146 odstavec 1 trestního zákoníku napadením poškozené [celé jméno poškozené] dne [datum] tak, jak je popsáno ve skutkové větě podané obžaloby a potažmo i skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. V rámci hlavního líčení pak bylo provedeno dokazování výsledkem obžalovaného, jednotlivých svědků, stejně jako důkazy listinnými i věcnými.

2. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] u hlavního líčení popsal, jak dne [datum] pracoval na zahradě u plotu v jeho části, která sousedí s plotem a pozemkem sousedů [anonymizováno]. V rámci tohoto si měl všimnout v mezeře mezi betonovým blokem oplocení a zemí, že se za plotem pohybuje poškozená [celé jméno poškozené], trhá tam trávu a hází jí na jeho pozemek. V rámci tohoto se obžalovaný vyjádřil rovněž k prostorovým vymezením pozemků i k tomu, jak toto v minulosti řešili se sousedy [anonymizováno] tak, že nakonec obžalovaný posunul původní plot, aby byl plně pouze na jeho pozemku. Podle obžalovaného je prostor mezi jeho plotem a plotem [anonymizováno] ještě půl metru od jeho plotu v jeho vlastnictví. Celou situaci pak obžalovaný ukázal i na fotografiích, které mu za tím účelem soud z trestního spisu předložil, zejména pokud jde o fotografii, coby listinný důkaz na čísle listu 77 trestního spisu, případně na čísle listu 57. Podle obžalovaného mezerou pod plotem viděl pouze spodní část nohou poškozené, přibližně do výšky 15 až 20 cm, tato měla nazuty růžové kroksy, bílé ponožky a dále bylo vidět jen holé nohy. Následně ji měl obžalovaný upozornit, že se pohybuje na jeho části pozemku, což si nepřije a vyzval ji, aby se svým jednáním přestala. Zároveň pod plotem prostrčil lopatu s kovovou pracovní částí srdcovitého tvaru a touto jí naznačil, ve které části prostoru mezi oběma ploty se může pohybovat. Podle obžalovaného tuto lopatu vystrčil pod plotem pouze v přímém směru od plotu, nečinil s ní žádné pohyby do stran, lopata byla podle obžalovaného v dostatečné vzdálenosti od poškozené a nemohlo dojít ke kontaktu mezi lopatou a poškozenou. Když poškozená uviděla tuto lopatu, začala podle obžalovaného křičet, že jí obžalovaný napadá lopatou, na což obžalovaný lopatu stáhl zpět a opřel ji o oplocení a začal pořizovat zvukově obrazově nahrávku poškozené, která se nadále pohybovala za plotem. Na nohou poškozené podle obžalovaného nebyla vidět ani po této události krev, když se ale podíval na pořízenou nahrávku z telefonu zachycující zase jen nohy poškozené, případně tuto zvětšil, bylo vidět, že poškozená skutečně jakési zranění na patě má. V mezidobí přišel k vjezdu od domu obžalovaného syn poškozené, který se ale krátce nato vrátil zpět k jejich pozemku. Poškozená podle obžalovaného stále zůstávala za plotem, obžalovaný po skončení nahrávání telefonem pokračoval v práci na zahradě. Po určité době, kdy podle obžalovaného mohly uběhnout dvě nebo tři minuty, začala poškozená křičet, že jí obžalovaný tahá za nohu a trhá jí botu a lomcuje plotem, přestože opět k žádnému fyzickému kontaktu mezi obžalovaným a poškozenou nedošlo. Obžalovaný pouze čekal, co bude dále, když podle něj se poškozená obdobným podivným způsobem chovala už i v minulosti. Poškozená pak za plotem stále zůstávala až do příjezdu policie na místo. Hlídky policie obžalovaný předal nahrávku ze svého telefonu, tato pak věc řešila na pozemku poškozených. Podle obžalovaného i v následujících dnech po popisovaných událostech vidával poškozenou pohybovat se venku při venčení psů, nebo dokonce přibližně týden po celé události při sekání trávy sekačkou, přičemž podle obžalovaného ani v jednom případě na sobě poškozená neměla ortézu či jinou fixační pomůcku. Obžalovaný se rovněž ještě vyjádřil ke vztahům s rodinou [příjmení], které jsou podle něj dlouhodobě špatné, nicméně podle obžalovaného mají [příjmení] problémy s více osobami ze svého okolí, kdy k některým incidentům mezi [anonymizováno] a těmito dalšími osobami se obžalovaný i podrobněji vyjádřil s tím, že v rámci

některých incidentů byla vyžádána i asistence Policie České republiky. Ke zvukové nahrávce doložené [anonymizováno] v této trestní věci ještě obžalovaný namítl, že pokud je na této zaznamenaný výrok obžalovaného, že poškozenou napadl na svém pozemku, je toto podle obžalovaného položeno jako dotaz a nikoli jako konstatování.

3. Svědkyně a zároveň poškozená [celé jméno poškozené] u hlavního líčení popsala, jak šla dne [datum] se synem vytrhávat trávu do prostoru mezi jejich oplocením a oplocením obžalovaného. Podle svědkyně je tento prostor v jejich vlastnictví, a to až k plotu obžalovaného, když si podle ní v minulosti nechali pozemky zaměřit geodetem. Když se pohybovali v tomto prostoru mezi oploceními, začal po nich křičet obžalovaný a vykazovat je z tohoto prostoru, na což mu pouze sdělili, že uklízejí svůj pozemek a pokračovali v činnosti. Obžalovaný byl podle poškozené na svém pozemku u plotu, na který se začal sápat a stále po nich pokřikoval, na což se mu poškozená měla snažit vysvětlit, aby tohoto zanechal. Následně v místě, kde je pod oplocením obžalovaného mezera přibližně 25 cm prostrčil obžalovaný lopatu, se kterou agresivně a intenzivně svědkyni přibližně pětkrát udeřil do Achillovy šlachy. Podle svědkyně to bylo v době, kdy ona sama na obžalovaného hovořila, stále spíše u jejich oplocení a obžalovaného při tomto útoku viděla. Nejprve však svědkyně uvedla, že k jejich plotu byla otočena spíše bokem, načež toto poupravila s tím, že pokud viděla hlavu obžalovaného, byla zřejmě vytočená směrem k jeho oplocení. Později ale v rámci své výpovědi uvedla, že v době, kdy na ni obžalovaný takto útočil lopatou, stála zády k jeho plotu. V době, kdy měl obžalovaný zaútočit, stál poblíž i její syn a vše viděl, svědkyni ještě před útokem verbálně varoval. Podle svědkyně zaútočil obžalovaný lopatou tak, že s ní provedl čtyři až pět prudkých výpadů přímo dopředu, do boku s lopatou nijak nepohyboval, po každém úderu lopatu vždy o kousek stáhl a provedl další výpad. Všechny výpady podle svědkyně tuto zasáhly víceméně do shodného místa. V průběhu těchto útoků svědkyně podle své výpovědi nijak neměnila polohu, stále byla stejně vytočená, obžalovaný jí lopatou nikam jinam nezasáhl. Po těchto úderech lopatou si svědkyně bolestí sedla na zem a poslala syna, aby běžel pro jejího manžela. Poté si ale obžalovaný podle svědkyně lehl na zem, prostrčil paže pod plotem, chytil ji za druhou, zdravou nohu a začal jí tahat pod své oplocení. Podle svědkyně jí nejprve obžalovaný uchopil za kotník, následně i za obuv, jejíž část tímto odtrhl. Svědkyně jej žádala, aby jí pustil, že jí zlomí nohu, obžalovaný však na to nereagoval, tahal jí tak, až se zčásti dostala její nohy pod jeho oplocení, u toho jí nohou kroutil a dostával jí jakoby do rotace. Následně se však svědkyni podařilo z jeho sevření nohu vymanit. Po tomto měla svědkyně stále zůstat sedět na stejném místě, přičemž znovu uvedla, že po této události poslala syna za svým manželem a syn podle ní viděl i tento útok obžalovaného. Tito následně pak podle svědkyně zavolali na místo policii. I následně podle svědkyně probíhalo mezi ní a obžalovaným dohadování, obžalovaný jim nadával, vyskakoval na plot a chtěl se k ní nějakým způsobem zase dostat, což podle svědkyně bylo zachyceno rovněž na obrazovém záznamu. V důsledku napadení obžalovaného pak svědkyně podle svého tvrzení měla pohmožděnu Achillovu šlachu na levé noze, na této rovněž bylo vidět dva nebo tři záseky po útoku lopatou, oblast kolem kotníku levé nohy byla v důsledku toho bolestivá a nemohla s touto částí nohy pořádně hýbat. Na pravé noze měla zhmožděné koleno tím, jak toto obžalovaný vytáčel do rotace, viditelné zranění zde ale neměla. Rovněž toto koleno svědkyni omezovalo v chůzi bolestivostí, kulhala po dobu tří nebo čtyř týdnů. Užívala analgetika, při kontrole týden po celé události jí byla nasazena ortéza k fixaci levé nohy, kterou užívala až do konce doby léčení. Na pravé noze žádnou fixaci neměla. Zmíněnou ortézu svědkyně používala, sundávala jí však v některých případech, když šla například na zahradu a bylo velmi teplo, což jí nedělalo dobře. K dalším dotazům pak svědkyně uvedla, že v době útoku lopatou ze strany obžalovaného, byla k tomuto otočena zády, když ucítila bolest, tak se otočila a viděla, jak obžalovaný prostrkuje lopatu. Dále uvedla, že syna poslala pro manžela v době, kdy jí obžalovaný tahal za nohu a nechtěl pustit. Později však k dotazu obhájce uvedla, že její syn viděl i celé napadení v rámci úchopu ze strany obžalovaného a tahání za pravou nohu a z místa odešel až toto ustalo. Pokud jde o otáčení v rámci útoku lopatou, svědkyně podle svého tvrzení otočila hlavu a sjela jí noha. Dále nově uvedla, že po prvním zásahu nohou uhnula a sedla si, zároveň ale uvedla, že neměla dostatečný časový prostor,

aby po kterémkoli z úderů mohla uhnout nohou, noha jí zůstala stále ve shodné stabilní pozici. Po napadení v podobě zahánění za nohu svědkyně zůstala sedět na místě po dobu přibližně patnácti minut, po pěti až deseti minutách se vrátil její syn, když obžalovaný začal zase vykřikovat. Až syn svědkyni podle její výpovědi pomohl se zvednout. Určitě pak podle ní nenastala situace, že po popisovaných útocích by pokračovala v trhání trávy na daném místě. K dotazům pak ještě svědkyně nejprve uváděla, že se sousedy na ulici nemají žádné spory s výjimkou pana [příjmení], následně ale připustila, že mezi nimi a dalšími sousedy, i kromě [anonymizováno], byla vedena přestupková řízení.

4. Svědek [jméno] [příjmení] [příjmení], syn poškozené [celé jméno poškozené], u hlavního líčení popsal, jak společně s poškozenou vytrhávali plevel v prostoru mezi oplocením jejich pozemku a pozemku obžalovaného, načež po nich začal obžalovaný křičet a nadávat a vykazovat je z pozemku, o němž tvrdil, že je jeho. Následně měl obžalovaný podle svědka mezerou pod svým betonovým plotem prostrčit lopatu a opakovanými údery touto lopatou udeřit poškozenou do oblasti levé Achillovy paty. Podle svědka se jednalo o výpady lopatou vpřed směrem na nohu poškozené, po každém výpadu byl nápráh přibližně 20 centimetrů zpět. Podle svědka takto mohlo jít o celkem 6 až 7 výpadů, svědek průběžně uvedl, že vidět většinu z nich, tyto vždy zasáhly přibližně stejnou oblast nohy poškozené. V průběhu těchto úderů poškozená podle svědka zůstala stát, pouze otočila hlavu dozadu a dívala se, co se děje. Po úderech pak poškozená spadla nebo si sedla. Krátce nato měl podle svědka obžalovaný uchopit jednou rukou poškozenou za druhou nohu a tuto tahat ve směru pod svůj plot do doby, než se poškozené podařilo z úchopu vysmeknout. Jestli při tomto tahání obžalovaný nohou poškozené i kroutil, svědek neví. Po tomto vysmeknutí běžel svědek pro svého otce, který měl být v jejich domě, pak běžet zpět za poškozenou a poté opět zpět na terasu za otcem. Když se pak měla znovu situace vyhrotit, běžel opět za poškozenou. Podle svědka se zřejmě ještě stalo, že poškozená i před samotnými útoky lopatou v prostoru mezi oploceními spadla, když jí sjela noha na svahu, poté ale vstala a v průběhu napadání lopatou již stála. Po napadení měla podle svědka poškozená sečnou ránu na patě a natažený pravý kotník z tahání, bolelo jí to a užívala ortézu. Pokud chodila krátké vzdálenosti, ortézu neužívala, pokud ale například šla se psy do kopců, tak si jí nasadila. Podle svědka je možné, že poškozená po této události i sekala trávu elektrickou sekačkou. S ohledem na určité rozpory oproti výpovědi svědka z přípravného řízení, byla postupem podle § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu čtena část protokolu o jeho výsledku z přípravného řízení. Svědek tehdy oproti své výpovědi u hlavního líčení uváděl, že v prostoru mezi oploceními poškozená sklouzla a když si toho obžalovaný všiml, prostrčil pod plotem lopatu a ve chvíli, kdy se poškozená snažila vylézt zpět, sedmkrát jí rychle udeřil na levou Achillovu patu. V důsledku těchto úderů měla poškozená podle svědka upadnout znovu na zem. Svědek tehdy rovněž uváděl, že jakmile začal obžalovaný na poškozenou útočit lopatou, on sám odběhl pro otce a vrátil se nazpátek ve chvíli, kdy obžalovaný právě tahal poškozenou za nohu. Když se pak poškozené podařilo z úchopu vysmeknout, odešli i s poškozenou z místa pryč. Po přečtení této části své předchozí výpovědi svědek uvedl, že podle jeho názoru to bylo tak, že on sám odběhl až poté, co obžalovaný tahal jeho matku za nohu, přičemž takto odběhl pouze jedenkrát a následně se za poškozenou vrátil. K dalším dotazům pak svědek uvedl, že pokud je na obrazovém záznamu vidět, že po určitou dobu naslouchá a najednou se rozbíhá, tak se podle svědka situace zřejmě nějak vyhrotila, neví už čím a proto běžel zpátky. Když se vrátil k matce, tato podle svědka nemohl plně došlápnout na pravou nohu a bolela jí i levá, cestou zpět jí musel pomáhat v chůzi.

5. Svědek [příjmení] [jméno] [příjmení], manžel poškozené [celé jméno poškozené], u hlavního líčení popsal, jak [datum] kolem 16té hodiny v domě uslyšel z venku křik, sešel proto z půdy dolů a setkal se se synem, od něhož se dověděl, že měl obžalovaný napadnout poškozenou. Odešel pak na terasu, kde slyšel hádku a kde na něj přes plot poškozená volala, že jí obžalovaný udeřil lopatou. Svědek poté vzal svůj mobilní telefon, umístil jej na strom, aby opatřil nějaký záznam z celé situace. Tato situace se pak podle svědka uklidnila, následně ale obžalovaný podle něj začal stupňovat

agresivitu jednak verbálně a jednak začal šplhat po plotě, proto svědek odešel do domu pro zbraň a obžalovaného upozornil, že pokud svého jednání nenechá, tuto použije. Sám svědek byl po celou dobu přítomen pouze na jejich pozemku, tedy z druhé strany plotu, přes který viděl i obžalovaného, jak naskakuje na plot a poškozená svědkovi říkala, že jí bolí noha a popisovala, co se stalo. Podle svědka na místě obžalovaný namítal, že pouze poškozené ukazoval lopatou hranici pozemku. Zároveň měl dle podle svědka obžalovaný prohlásit, že poškozenou napadl na svém pozemku. Ze strany obžalovaného svědek registroval rovněž nadávky, záznam na telefonu je však podle něj relativně krátký, protože se následně kvůli špatné baterii telefon vypnul. Sám svědek pak rovněž dělal stříh záznamu z jejich bezpečnostní kamery na pozemku. Pokud jde o pohyb jeho syna, podle svědka nejprve přiběhl, když svědek sestupoval z půdy, pak odběhl, znovu se vrátil za svědkem a poté odběhl poškozené na pomoc v době, kdy se situace začala vyostřovat. Podle svědka zřejmě jeho syn útok ze strany obžalovaného viděl a až následně mu toto šel oznámit. Poškozená se pak do domu vrátila i se synem, svědkovi popsali, že nejprve měl obžalovaný poškozenou opakovaně, snad tři až pětkrát udeřit lopatou a když kvůli tomu upadla, měla jí uchopit za pravou nohu a touto jí kroutit. Na poškozené svědek viděl zranění levé Achillovy šlachy, kde byly tři nebo čtyři tržné zhmožděné rány, stěžovala si rovněž na bolest pravého kolene, k tomuto svědek uváděl nejprve, že bylo způsobeno pádem poškozené po úderech lopatou a následně že bylo způsobeno kroucením nohou při úchopu obžalovaným. U tohoto kroucení nohou mělo podle svědka dojít k poškození obuvi poškozené. Na prvotní ošetření jeli do nemocnice v [obec], když podle svědka funguje bruntálská nemocnice omezeným způsobem, poškozená měla podle svědka oteklou levou Achillovu šlachu, sníženou pohyblivost v kotníku i napadeném koleni, užívala z toho důvodu i ortézu, kterou sundávala za situace, když bylo příliš velké horko. Podle svědka poškozená vykonávala běžné domácí práce, je možné, že chvíli sekala i travu. Zdravotní potíže měla v důsledku uvedených poranění po dobu čtyř až pěti týdnů. K odstranění určitých rozporů ve výpovědi svědka byla postupem podle § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu čtena část protokolu o jeho výsledku z přípravného řízení. Svědek tehdy v úvodu své výpovědi popisoval, jak slyšel křik poškozené a proto seběhl z půdy před garáž, kde slyšel hádku poškozené s obžalovaným, když pak přišel až k plotu, viděl poškozenou a přes betonový plot obžalovaného kousek jeho hlavy. Tehdy mu měla poškozená sdělovat, že jí obžalovaný opakovaně udeřil do levé nohy lopatou a pravou nohu jí zkroutil, v tu dobu stáli obžalovaný s poškozenou proti sobě a křičeli na sebe. Následně se měl svědek vrátit zpět pro mobilní telefon a celou situaci začal nahrávat. Po přečtení této části své předchozí výpovědi svědek uvedl, že si myslí, že to na něj syn křičel v rychlosti, že obžalovaný napadl poškozenou a poté běžel hned zpátky. K dalším dotazům svědek uvedl, že poškozená se po napadení na pozemek vrátila se synem, který jí musel pomáhat v chůzi. Dále se svědek snažil vysvětlit, že v dané situaci nešel ihned na pomoc poškozené, protože nejprve zjišťoval, co se děje a poté tedy šel pro telefon a celou událost nahrával, když nevěděl, co se v tom okamžiku ještě bude dít. Následně šel volat tísňovou linku, a to z telefonu poškozené. Připustil, že z místa napadení se jeho syn mohl od poškozené vrátit pouze jednou. Pokud jde o zranění poškozené, na levé noze byla vidět krev, tato ale přímo netekla, jednalo se pouze o krvavý povlak.

6. Svědek prap. [jméno] [příjmení], policista služebně zařazený u Obvodního oddělení Policie České republiky [obec], u hlavního líčení uvedl, že ve věci vykonával pouze jednorázový úkon, který se mu již příliš nevybavuje. Po předestření úředního záznamu sepsaného jeho osobou a založeného na čísle listu 196 trestního spisu svědek uvedl, že pokud v tomto záznamu z [datum] uváděl, že poškozená neměla nasazenu ortézu, pak toto bude odpovídat, nicméně ani po předestření záznamu si již na celou událost nevzpomíná. Pokud by se však podle svědka na poškozené v danou chvíli projevovaly účinky zranění, například že by kulhala, určitě by toto do záznamu zapsal.

7. MUDr. Mgr. [jméno] [příjmení] [jméno], znalec z odvětví soudního lékařství, u hlavního líčení zopakoval závěry vypracovaného znaleckého posudku, v němž konstatoval, že u poškozené [celé jméno poškozené] byla v rámci vyšetření v SZZ [obec] ve dnech 14. a [datum] diagnostikována v poranění povrchové oděrky v oblasti levé Achillovy šlachy, pohmoždění pravého kolene a

pohmoždění v podobě podvrtnutí a natažení obou kotníků, tato poranění poškozené znesnadňovala obvyklý způsob života po dobu přibližně tří týdnů od vzniku zranění bolestivostí a nutností fixace, v důsledku těchto potíží byla nucena dodržovat klidový režim, ledovat postižená místa a užívat léky proti bolesti a fixaci v podobě ortézy na levém kotníku a elastické bandáže na pravém kotníku. Znalec rovněž tehdy konstatoval, že předestřený úrazový děj v podobě úderů lopatou a stažení za nohu je způsobitelný ke vzniku diagnostikovaných poranění. U hlavního líčení znalec dále doplnil, že ze své podstaty bylo viditelným pouze zranění v podobě oděrky v oblasti Achillovy šlachy poškozené, při kontrole [datum] pak byl nově zřetelný i otok na pravé dolní končetině poté, co si měla poškozená stěžovat na zhoršení bolesti této končetiny. Samotná oděrka podle znalce nebyla v rámci zdravotnické dokumentace podrobněji popsána, což lze dle znalce vysvětlit tím, že v případě pouhé oděrky coby povrchového poranění se nejednalo o poranění jakkoli závažné a pozornost při vyšetření se tak upínala k možným jiným zraněním. Samotnou oděrku znalec podle fotodokumentace odhadl na stáží do 10 hodin. Konstatoval rovněž, že pokud poškozená skutečně utrhla pět až sedm úderů lopatou, zřejmě tyto nezasáhly vždy zcela shodné místo, spíše by další údery nemusela způsobit viditelné poranění. V případě intenzity bolesti mohla podle znalce přetrvávat nejintenzivnější bolestivost po dobu přibližně jednoho týdne, následně se dá předpokládat, že se již bolestivost snižovala. Pokud mělo dojít k [datum] ke zhoršení bolestivosti, nejedná se podle znalce o typický stav, nicméně teoreticky k tomuto mohlo dojít za předpokladu, že by poškozená začala končetinu více zatěžovat a bolest se z tohoto důvodu mohla vrátit. Nejintenzivnější potíží poškozené byla podle znalce samotná bolestivost, poškozená i tak však mohla na postižené končetiny došlapovat, zejména pokud užívala ortézu. Kromě již výše zmíněných vizuálních projevů pak podle znalce nebylo provedeno takové vyšetření, které by mohlo objektivně diagnostikovat zdravotní potíže poškozené, například v podobě omezení v rozsahu pohybu. K dalším dotazům pak znalec připustil, že v rámci prvotního vyšetření ze [datum] nebyla oděrka vůbec zmíněna. Rovněž připustil, že bolestivost je velmi obtížně objektivizovatelná, obvykle je možno tuto ověřovat pouze v rámci reakce postiženého při manipulaci s končetinou v rámci vyšetření.

8. V rámci hlavního líčení byli dále k věci vyslechnuti rovněž znalci, příbrání obhajobou, a to MUDr. [jméno] [příjmení] z odvětví chirurgie a MUDr. [jméno] [příjmení] z odvětví soudního lékařství, oba znalci byli před vypracováním znaleckého posudku poučeni v rámci ustanovení zákona č. 254/2019 Sb., stejně jako v intencích trestního řádu mimo jiné i o možném postihu pro nepravdivý či hrubě zkreslený znalecký posudek, přičemž za těchto okolností je možno tyto znalce skutečně hodnotit v rámci výsledku jako osoby znalců a nikoliv pouze svědků.

9. MUDr. [příjmení] u hlavního líčení nejprve zopakoval již prezentované závěry znalce [příjmení] [příjmení] ohledně popisu jednotlivých poranění diagnostikovaných u osoby poškozené v rámci obou vyšetření. Shodně jako tento předchozí znalec konstatoval i možnou viditelnost zjištěných poranění. Konstatoval rovněž, že bolestivost objektivizovatelná není. Pokud měla poškozená zmiňovat omezenou hybnost pravého kolene, tato podle znalce z lékařské dokumentace nijak nevyplývá. Znalec rovněž poukázal na to, že ortéza pokud je přikládána na hlezno, je fakticky zdravotní pomůckou nechodící a při jejím užívání by se pacient měl pohybovat o berlích. Pokud poškozené berle ordinovány nebyly a tato je neužívala, nebyl podle znalce její zdravotní stav až tak vážný. Ortézu měla navíc poškozená snímat, po týdnu měla být nahrazena elastickým obinadlem, zatímco pravé koleno poškozené nemělo být fixačními pomůckami řešeno vůbec. Za takového stavu, pokud navíc měla být poškozená schopna pracovat s motorovou sekačkou, nebyla podle znalce v běžném způsobu života omezena prakticky vůbec. Dále znalec konstatoval, že podle údajů v dokumentaci nebylo objektivizováno jakékoli omezení v postižených kloubech poškozené, v případě kolene byl při prvotním vyšetření konstatován normální nález. Pokud pak jde o dokumentovanou oděrku, vyjádřil znalec pochybnosti, že by tato mohla být způsobena vícero údery, kdy podle jeho názoru se spíše jednalo pouze o jeden inzult nevelké intenzity. Zároveň znalec připustil, že doba přibližně tří týdnů k léčení v případě kontuze je dobou relativně obvyklou,

čemuž může odpovídat i datum ukončení léčby k [datum]. K dalším dotazům pak ještě znalec doplnil, že pokud by si poškozená fixaci snímala, dá se tomu rozumět za situace, kdy by zároveň byla v klidové poloze a končetinu chladila a nikoli, pokud by byla v pohybu například při zahradních pracích. Rovněž konstatoval předpoklad vzniku viditelných stop v případě úchopu za končetinu poškozené v podobě různých podlitin či krevních výronů, které by byly okem viditelné, zejména za situace, kdy by byla poškozená tažena tak silně, že by došlo až k jejímu stažení pod plot.

10. Znalec [příjmení] [jméno] [příjmení] pak u hlavního líčení víceméně odkázal na závěry prezentované předchozími dvěma znalci, k tomuto jen zdůraznil, že jediné objektivně zjištěné poranění byla povrchní oděrka v oblasti Achillovy šlachy vlevo. S ohledem na zjištěné poranění však podle znalce nelze konstatovat, že by útok proti poškozené byl veden agresivně a opakovaně, zjištěná oděrka vzniká tupým zevním mechanickým násilím nízké intenzity. Pokud jde o pohmoždění hlezna či kolene, tato mohla být způsobena sesunutím a zasednutím poškozené.

11. Po výpovědích jmenovaných dvou znalců obhajoby se k věci opětovně vyjádřil i znalec [příjmení] [příjmení] s tím, že na svých závěrech setrvává, když víceméně mezi prezentovanými závěry jednotlivých znalců nejsou zásadnější rozpory. Pouze se vymezil vůči tomu, že by v případě chycení za končetinu nutně musely vznikat hematomy, když v tomto směru jde o následky velmi individuální.

12. V rámci hlavního líčení byly provedeny rovněž listinné důkazy. Situace na místě činu je popisována v úředním záznamu zasahující hlídky Policie České republiky, Obvodní oddělení Vrbno pod Pradědem, podle něhož bylo trestní oznámení učiněno telefonicky dne [datum] v čase 18.17 hodin. Z obsahu uvedeného záznamu mimo jiné vyplývá, se kterými osobami hlídka na místě činu komunikovala s tím, že v případě poškozené [celé jméno poškozené] takto měla zjevně kulhat na jednu nohu, lékařské ošetření však nežádala s poukazem na to, že lékař je její manžel. Přehled ohledně situace na místě činu je možno si učinit z doloženého protokolu o ohledání místa činu doplněného o fotodokumentaci, jednak dotčené lopaty a jednak samotného prostoru v rámci pozemků obžalovaného i poškozené se závěry oplocení těchto pozemků i prostoru mezi nimi. Pokud jde o zachycenou lopatu, tato je podle dokumentace o délce 143 cm s kovovou násadou spíše ogiválního tvaru se zaoblenou špicí. Přímou v místě činu je dokumentována mezera pod betonovým polem oplocení obžalovaného o výšce téměř 24 cm uprostřed tohoto pole a přes 37 cm při jeho okraji v místě, kde se tato mezera nejvíce rozšiřuje. Výška oplocení v daném místě pak byla změřena v rozmezí od 214 cm do téměř 240 cm. [příjmení] prostoru mezi oběma oploceními v daném místě činí téměř 86 cm. [příjmení] prostor mezi oběma oploceními je svažitý, tento svah klesá ve směru k oplocení obžalovaného. V některých místech tohoto prostoru jsou pak dokumentovány i větší kameny. Zřetelné jsou rovněž pařezy v pravidelných rozestupech po zjevně vykáčených dřevinách, lemující oplocení pozemku poškozené. Doložena je dále fotodokumentace se zaznamenáním jednotlivých vzdáleností na pozemku obžalovaného. Její součástí je dále fotografická dokumentace prostoru mezi oploceními pozemku obžalovaného a poškozené, se zaznačením jednotlivých mezníků značících hranice mezi pozemky. Těmito jsou geodetická značka na jednom konci a vytyčovací kolík na druhém. Na fotografiích je rovněž znázorněna spojovací čára mezi těmito dvěma mezníky, z nichž je zřejmé, že hranice mezi pozemky by měla běžet ve větší vzdálenosti od oplocení pozemku poškozené, stále ještě v prostoru mezi oběma oploceními s tím, že s určitým odstupem od této hranice je teprve umístěno oplocení pozemku obžalovaného.

13. Ve vztahu k jednotlivým pozemkům je dále doloženo vyjádření společnosti [právníká osoba], podle něhož došlo k vytyčení bodů na části vlastnické hranice mezi oběma dotčenými pozemky na základě žádosti MUDr. [příjmení] s tím, že uvedené vyjádření je adresováno manželům [příjmení], kteří jsou tímto zároveň zváni k předání vytyčených vlastnických hranic. V této souvislosti jsou pak doloženy rovněž podrobné výpisy z katastru nemovitostí s grafickým znázorněním jednotlivých pozemků včetně vytyčovaných mezních bodů hranice mezi nimi, stejně jako fotodokumentace, na které jsou hranice pozemků rovněž graficky znázorněny. V té souvislosti je pak doložena i fotodokumentace s přímo vyznačeným místem činu. Doložena je rovněž výzva manželů [příjmení]

obžalovanému z [datum], v níž je adresát žádán o odstranění věcí z pozemku manželů [příjmení] a zdržení se vjezdu na tento pozemek, s výjimkou určitých přesně vymezených činností. Doložena je i písemná odpověď manželů [příjmení], v rámci které rozporují některá tvrzení manželé [příjmení] a žádají je o zdržení se jakýchkoli dalších zásahů do jejich práv pod pohrůzkou řešení situace soudní cestou.

14. Součástí trestního spisu je rovněž fotografická dokumentace poškozené [celé jméno poškozené], datovaná ke [datum]. Tato obsahuje jednak celkový pohled na osobu poškozené zepředu, kdy jmenovaná je oděna do bílého trika s krátkým rukávem, tříčtvrtinových legín sahajících pod kolena, bílých ponožek pod kotníky a růžovošedozelené obuvi, tzv. kroks, z nichž pravá je v oblasti horní části při špičce a nártu poškozena tak, že růžová část obuvi chybí. Doložen je dále detailnější pohled na nohy poškozené zepředu a dále na levou zadní nohu zezadu s tím, že z této nohy je vyzuta obuv a svlečena ponožka, v oblasti Achillovy šlachy je na fotodokumentaci dobře viditelná jedna oděrka oválného tvaru. Součástí spisu je pak i další fotodokumentace obsahující již jen detaily spodní části dolních končetin poškozené v počtu šesti vyhotovení, s detaily na zmíněné zranění v oblasti Achillovy šlachy a poškozenou obuv poškozené.

15. V rámci zdravotních záznamů osoby poškozené je doloženo jednak hlášení úrazu ze dne [datum] a jednak zdravotní záznamy z téhož data a z data [datum]. Veškeré tyto záznamy byly vyhotoveny ortopedickou ambulancí SZZ [obec]. Jako popis úrazového děje je uvedeno napadení obžalovaným v podobě úderů lopatou a zkroucení pravé dolní končetiny. V případě prvního ze záznamu ze dne [datum] je popisována bolestivost Achillovy šlachy a dále pravého kolene a hlezna, zároveň je ale konstatována volná pohyblivost, pouze v krajní poloze pak citlivost. Doporučena je ortéza na levé hlezno, klidový režim, ledování a analgetika. V případě druhého záznamu z [datum] je popisováno zhoršení bolesti v PDK od kotníku ke kolenu, u níž je konstatován mírný otok fibulárně. V případě levého hlezna je poprvé popsána povrchová oděrka nad Achillovou šlachou, v případě levé dolní končetiny je konstatován volný pohyb, citlivý v krajní poloze. Doporučeno bylo užívání ortézy hlezna, vpravo elastik na hlezno k chůzi, analgetika, chlazení a kontrola za dva týdny. V rámci doložené lékařské zprávy jsou popisována obdobné okolnosti, jako v rámci závěrů doloženého znaleckého posudku.

16. Součástí trestního spisu jsou dále listiny označené jako protokol o vyhodnocení kamerových či zvukových záznamů, tedy ve své podstatě fakticky protokoly o ohledání věci zabývající se popisem obsahu paměťových médií, které jsou rovněž součástí trestního spisu, coby věcné důkazy.

17. První z těchto protokolů popisuje obsah kompaktního disku, na němž je uložen zvukově obrazový záznam, pořízený mobilním telefonem obžalovaného. Na tomto záznamu je podle protokolu zaznamenána mezerka pod betonovým oplocením obžalovaného, kde je viditelná spodní část nohou poškozené [celé jméno poškozené], pohybující se za plotem a trhající zde trávu. Zaznamenány jsou rovněž verbální výzvy obžalovaného adresované poškozené vyzývající ji k opuštění jeho pozemku.

18. V případě druhého z těchto protokolů je pak popisován obsah souboru se záznamem kamerového systému z rodinného domu MUDr. [příjmení], původně vydaný jeho osobou, zachycující prostor zahrady u rodinného domu poškozené, kdy podle přiložené fotodokumentace je na záznamu stabilně vidět v levé části záznamu porost živého plotu, zatímco v pravé části záznamu část terasy u domu. Záznam je datován k [datum]. V čase 17.03 hodin je na záznamu zachycen starší muž, policejním orgánem ustanoven jako MUDr. [příjmení], přicházející směrem od domu k živému plotu, držící v ruce neidentifikovatelný menší předmět. Následně tento muž vchází zpět do rodinného domu, v 17.04 hodin z tohoto opět vychází a stojí u domu, zároveň vychází i mladík, policejním orgánem identifikovaný jako syn poškozené [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení] následně odchází zpět směrem do domu, mladík zůstává stát, otočen směrem dozadu z pohledu záznamu k prostoru živého plotu. V čase 17.05 hodin se mladík rozběhne směrem ke kameře a opouští její zorné pole. V čase 17.06 hodin pak z domu vychází MUDr. [příjmení], nejprve

se dívá směrem k živému plotu, poté se otočí a jde zpět do domu, přičemž v pravé ruce drží předmět připomínající krátkou střelnou zbraň. MUDr. [příjmení] se pak na záznamu pohybuje i v čase od 17.08 hodin do 17.12 hodin, kdy záznam končí. V tomto časovém rozmezí střídavě vychází na zahradu a opět vchází do domu, v jeho ruce je pak vidět černý předmět tvarem připomínající mobilní telefon.

19. Další z protokolů popisuje obsah obrazového souboru se záznamem kamerového systému snímajícího prostor terasy a vstupu do rodinného domu manželů [příjmení] datovaný ke [datum] vydaný MUDr. [příjmení]. V čase kolem 16.25 hodin tohoto záznamu je zachycena žena vzhledem odpovídající poškozené [celé jméno poškozené], vycházející z domu na terasu, nazouvající si růžovošedozelené kroksy, které na záznamu nejeví známky poškození a odchází směrem od domu mimo záběr kamery.

20. Další protokol popisuje obsah obrazového souboru kamerového systému opětovně z pozemku manželů [příjmení] s tím, že na záznamu je snímám prostor z pohledu od domu [anonymizováno] k oplocení jejich i manželů [příjmení] s výhledem na stavbu na pozemku manželů [příjmení]. Záznam je datován k [datum]. Na tomto záznamu je v čase od 17.07 hodin do 17.10 hodin zachycen muž identifikovaný jako obžalovaný [celé jméno obžalovaného], který vystupuje po žebříku do prostoru pod střechou stavby na svém pozemku, snímá odtud předmět, který následně předává ženě stojící pod žebříkem.

21. Poslední z protokolů se věnuje popisu zvukového souboru v trvání 1 minuty 12 vteřin, dodaného policejnímu orgánu opět MUDr. [příjmení]. Součástí protokolu je pak doslovný přepis obsahu tohoto záznamu. Podle tohoto záznam začíná šramotem a ženským hlasem, v němž je tvrzeno, že po ní bude lopatou urážet nohy, na což muž uvádí, že jí, zatímco její žena nenechá domluvit a uvádí, neukazoval, [příjmení] stál vedle mě a dobře to viděl. Pokračuje mužský hlas uvádějící – ukazoval jsem ti, na což žena uvádí – neukazoval jsi nic, rýpal jsi mě do nohou ostrou lopatou, což muž neguje a pokud se žena ptá [příjmení], zda je to tak, uvádí třetí hlas, znějící jako mladík, že to viděl na vlastní oči a má přestat lhát. [příjmení] následně uvádí, že si mohou jít nahlásit, co chtějí, na jeho pozemku nemají co dělat, čemuž žena oponuje, že nejde o jeho pozemek. Následně se muž ohrazuje, proč tam háže zase bordel, kdy žena odpovídá, že říkal, že je to jeho, na což mu uvádí, že ten bordel má nechat tam. Žena mu na to sděluje, že má povinnost uklízet, pokud je to jeho, muž oponuje, že se má žena naučit svoje povinnosti, na což se žena osočuje s tím, že má držet hubu a naučit se svoje. [příjmení] uvádí, že s těma zbraněma to bude tentokrát problém a dohaduje se se ženou, která opakovaně tvrdí, že nebude, protože jí muž napadl, kdy muž se dotazuje – doslova napadl jsem tě na mojem pozemku, no tak jak to obhájíš? A dále uvádí, že to bude těžké. Žena opětovně vyzývá muže, aby držel hubu a běžel k [příjmení] si dát pivo, že je to jeho kámo, přičemž následně záznam končí.

22. Podle popisu z evidence přestupků v tomto obžalovaný [celé jméno obžalovaného] nemá jediný záznam. Obdobně pak podle zprávy o pověsti Města Vrbno pod Pradědem nebyl obžalovaný v místě bydliště postižen pro přestupek a k jeho osobě není jakýchkoli poznatků ohledně protiprávního či jinak závadového jednání, městský úřad neměl řešit žádný podnět na jeho osobu. Naproti tomu podle záznamu policejního orgánu byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] veden v rámci šetření v celkem pěti případech, z nichž jeden je případ související s nyní projednávanou trestní věcí, ve dvou dalších případech z roku 2018 se pak jednalo o přestupkové řízení týkající se mimo jiné i poškozené [celé jméno poškozené], v rámci kterých je obžalovaný veden v jednom případě jako oznamovatel a ve druhém jako svědek s tím, že řízení se týkalo v jednom případě příslušníků rodiny [příjmení] a ve druhém MUDr. [jméno] [příjmení]. V prvním případě byla věc předána k dalšímu řízení příslušnému správnímu orgánu, ve druhém případě se jednalo o trestní řízení vůči tehdy obviněné [celé jméno poškozené], které bylo zakončeno podáním návrhu státního zastupitelství k rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání. V případě poškozené [celé jméno poškozené], případně [jméno] [příjmení] je pak evidováno celkem 12 řízení v období od roku 2018 do roku 2023, z toho v jednom případě jde o řízení trestní a ve zbylých případech řízení

přestupkové. Trestní řízení zmiňuje shodný případ, jaký byl uveden již výše ve vztahu k obžalovanému, ve zbytku případů se přestupková řízení vztahují primárně k osobě poškozené [celé jméno poškozené], která je v šesti případech vedena jako poškozená a ve zbytku případů jako podezřelá. V rámci přestupkových řízení se vesměs jednalo o přestupky proti občanskému soužití spočívající především v různých schválnostech. V řízení jsou pak zmiňována kromě [anonymizováno] i jména vícero dalších osob, v případech, kdy je poškozená [celé jméno poškozené] vedena jako poškozená, jde v některých případech i o řízení proti neznámému pachateli. V případě vedení poškozené v procesním postavení podezřelé došlo ve většině případů k postoupení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení, v případech, kdy byla vedena jako poškozená, bylo řízení v některých případech postoupeno správnímu orgánu a v některých byla věc odložena. Dále je doloženo celkem 6 rozhodnutí Města Vrbno pod Pradědem v rámci přestupkových řízení, kdy ve čtyřech případech šlo o řízení vedené proti poškozené [celé jméno poškozené] a ve dvou případech o řízení proti [jméno] [příjmení]. Ve všech případech došlo buď k odložení věci nebo zastavení přestupkového řízení.

23. Podle sdělení Psychiatrické nemocnice [obec] nebyla poškozená [celé jméno poškozené] nikdy hospitalizována v uvedeném zdravotnickém zařízení. Podle sdělení Policie České republiky, Obvodní oddělení Vrbno pod Pradědem pak jmenovaná ani nebyla nikdy vedena hlídkou zmíněné součásti Policie České republiky k vyšetření, ať už psychiatrické či jiné.

24. Obhajobou pak byl doložen vlastní přepis záznamu na paměťovém médiu obsahující zvukový záznam z mobilního telefonu MUDr. [příjmení]. Jeho obsah prakticky odpovídá protokolu o ohledání věci tak, jak je popsán výše, pouze je v tomto přepise akcentováno, že obžalovaný měl uvést doslova, „Napadl jsem tě na mojem pozemku? No tak, jak to obhájit?“.

25. Součástí trestního spisu jsou rovněž věcné důkazy v podobě dvou kompaktních disků obsahujících obrazové, zvukové či zvukověobrazové záznamy. První kompaktní disk obsahuje jeden soubor se zvukově obrazovým záznamem trvajícím celkem 1 minutu a 20 vteřin, na němž je po celou dobu záběr na část betonového oplocení, pod nímž je zřetelná větší mezera a ihned za ní viditelné spodní části dolních končetin obutých v růžovošedozelené obuvi, tzv. kroksách, s oblečenými bílými ponožkami, které sahají pod kotníky s tím, že na levé noze je takový ponožka zřetelně více stažena k chodidlu než na noze pravé. Nad ponožkami je vidět pouze holá kůže do výšky nanejvýš kolem kotníku, když dále není vidět tyto nohy z důvodu začínající spodní hrany betonového oplocení. Na záznamu probíhá komunikace mezi ženou a mužem tak, jak je popisováno již v prvním z protokolů u ohledání věci ze strany policejního orgánu. Zachycená osoba v obuvi se zjevně pohybuje velmi blízko betonového oplocení, které vzhledem přesně odpovídá oplocení pozemku obžalovaného. Podle pohybu nohou lze dovodit, že dotčená osoba chvílemi postává, chvílemi přechází, žádné nápadnosti v rámci chůze zřetelné nejsou. Na záznamu je občas vidět tráva dopadající na zem vedle těchto nohou. V případě levé nohy je pak na levé Achillově šlaše kousek nad koncem ponožky vidět tmavší skvrna, která lokalizací může odpovídat místu, kde je v rámci doložené fotodokumentace zachycena oděrka na noze poškozené. Stejně tak tato skvrna může popsané oděrce odpovídat i tvarem a velikostí. Záznam však není příliš ostrý a není na tomto jednoznačně vidět, o co se přesně jedná. Pokud pak jde o zaznamenanou obuv, tato na záznamu nenesla žádné známky poškození.

26. V případě druhého z kompaktních disků je pak na tomto obsaženo celkem 6 složek se soubory, nadepsaných jako Audio – [celé jméno obžalovaného], Demontáž kamery, [celé jméno obžalovaného] visí na plotu, Foto - poranění a poškozená bota, Odchod v botech a Terasa – pohled. S výjimkou souborů ve složce Foto – poranění a poškozená bota obsahují jednotlivé složky soubory s obrazovými záznamy s výjimkou složky nazvané Audio, ve které je obsažen zvukový soubor. Zmíněná složka Foto – poranění a poškozená bota pak obsahuje krátký zvukově obrazový záznam a ve zbylých šesti souborech fotodokumentaci založenou již v trestním spise, v rámci kterých je vždy detailně zachyceno buďto poranění poškozené v podobě oděrky nebo její zřetelně poškozená obuv. V případě souboru ve složce [celé jméno obžalovaného] visí na plotu však

příložený soubor není možno žádným způsobem přehrát a seznámit se tak s jeho obsahem, což ostatně odpovídá i úřednímu záznamu policejního orgánu v trestním spise. Zbylé soubory pak svým obsahem plně odpovídají obsahu jednotlivých protokolů o ohledání věci tak, jak je výše v tomto odůvodnění popsáno. Pokud pak jde o namítaný výrok ve znění, „Napadl jsem tě na mojem pozemku, no tak, jak to obhájit?“ je možno konstatovat, že toto rčení, pronesené zjevně hlasem obžalovaného, skutečně sestává spíše ze dvou vět, kdy obě vyznívají podle intonace tak, jak byly vyřčeny, spíše jako věty tázací.

27. Přčinu ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jinému úmyslně ublíží na zdraví. Ublížením na zdraví ve smyslu § 122 odstavec 1 trestního zákoníku je pak potřeba rozumět takový stav záležející v poruše zdraví nebo jiném onemocnění, který porušením normálních, tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje, nikoli jen po krátkou dobu, obvyklý způsob života poškozeného a který vyžaduje lékařského ošetření.

28. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] u hlavního líčení, shodně jako v průběhu přípravného řízení popřel, že by se dopustil skutku kladeného mu v této trestní věci za vinu. Podle obžalovaného dotčeného dne [datum] došlo mezi ním a poškozenou [celé jméno poškozené] pouze k verbální rozepři ohledně toho, kde se v prostoru za jeho oplocením ještě může poškozená pohybovat, v žádném případě však podle obžalovaného nedošlo k jakémukoli fyzickému kontaktu mezi ním a poškozenou, ať už přímému nebo prostřednictvím nástroje jako je lopata.

29. Obžalovaného naopak ze spáchání skutku, popisovaného ve skutkové větě podané obžaloby a potažmo i výroku o vině tohoto rozsudku, tedy z fyzického napadení poškozené [celé jméno poškozené] opakovanými údery lopatou a následně stažením za nohu a jejím kroucením, usvědčují hned tři svědci, jednak poškozená [celé jméno poškozené], jednak její syn [jméno] [příjmení] [příjmení] a jednak její manžel [příjmení] [jméno] [příjmení]. Poškozená a její syn mají být v této věci přímými svědky, kteří měli být přímo přítomni u útoku obžalovaného, manžel poškozené měl tento vnímat zprostředkovaně přes hluk a výkřiky a poté z popisu poškozené a jejího syna. V neprospěch obžalovaného pak vyznívají i některé další důkazy, zejména pokud jde o původní znalecký posudek MUDr. Mgr. [jméno] [příjmení] [jméno], či listinné a věcné důkazy zejména v podobě lékařských zpráv a záznamů, fotografické dokumentace poškozené a poškozené obuvi, případně kompaktního disku se soubory zvukových či obrazových záznamů, vydaných manželem poškozené, případně v podobě protokolů o ohledání věci, tedy tohoto kompaktního disku. Jde tedy o poměrně početnou skupinu důkazů různorodého charakteru, které obžalovaného usvědčují buďto přímo nebo nepřímo tím, že mají dokládat tvrzení poškozené a jejích rodinných příslušníků. Při hodnocení této skupiny důkazů postupem podle § 2 odstavec 6 trestního řádu, tedy jednotlivě i ve vzájemném souhrnu, však soud nemohl přehlédnout rozpory, které tyto důkazy vykazují, ať už samostatně nebo při srovnání s důkazy ostatními, a to takovým způsobem, že v nich nelze konstatovat ucelený řetězec důkazů jednoznačně svědčících o vině obžalovaného ze spáchání projednávaného skutku. To vše navíc při zohlednění dalších důkazů provedených v rámci dokazování u hlavního líčení, které naopak vyznívají ve prospěch obžalovaného.

30. V případě výpovědi poškozené [celé jméno poškozené] se určité rozpory vyskytly již v rámci této její výpovědi samotné, když z ní není možno jednoznačněji dovodit, co vlastně přesně dělala a v jaké pozici stála bezprostředně před tím, než měl začít útok obžalovaného lopatou vůči její levé noze. Nejprve poškozená uváděla, že k tomuto došlo v době, kdy na obžalovaného hovořila a byla otočena spíše bokem k jeho oplocení. Krátce nato ale uvedla, že byla zřejmě vytočena k plotu obžalovaného, když viděla jeho hlavu a následně, že stála k jeho plotu otočená zády. Pokud by přitom stála natočená vůči oplocení obžalovaného bokem nebo čelem, nelze předpokládat, že by údery lopatou obžalovaného, který měl činit pouze přímé výpady směrem od oplocení vůči poškozené, mohly poškozenou zasáhnout pouze do zadní části nohy. Pokud by stála zády k oplocení obžalovaného, je otázkou, nakolik by mohla zároveň vidět, jak na ni obžalovaný lopatou útočí. Pokud poškozená později ve své výpovědi upřesňovala, že poté, co ucítila bolest, otočila hlavu a viděla, jak obžalovaný prostrkuje lopatu, pak není zřejmé, jak by mohla takto hlavu otočit,

aby viděla až za sebe. Celkově by se dalo očekávat, že pokud člověk ucítí impulz v podobě intenzivnější bolesti, bude jeho přirozenou reakcí ucuknout a dostat se z dosahu mechanismu bolesti, nikoli zůstat stát na místě a pouze otočit hlavu, zatímco na jeho nohu dále dopadají úderý a bolest pokračuje. Podle výpovědi poškozené přitom mělo být úderů lopatou čtyři až pět. Poškozená navíc popisovala i samotné úderý s tím, že viděla, jak se lopata vrací a opětovně vyrazí proti její noze, přičemž za takové situace není zřejmé, proč by poškozená neuhnula, nevzdálila se z dosahu lopaty, nebo se alespoň nepokusila otočit, aby mohla na další útoky reagovat. Tvzení poškozené, že výpady lopatou byly příliš rychle za sebou, tento rozpor nevysvětluje, když jednoznačně by měl být člověk rychleji schopen reagovat například úkrokem do strany nebo otočením, než druhý člověk provede čtyři nebo pět úderů lopatou. Obžalovaný měl navíc úderý lopatou provádět vleže pod plotem, navíc do prostoru, kde stoupá svah, přičemž v této poloze jde nepochybně již o relativně složitější manipulaci s takovým nástrojem, než například ve stoje a za situace, kdy v cestě není žádná překážka v podobě oplocení. Pokud poškozená dále uváděla, že ihned po úderech lopatou si bolestí sedla na zem, pak za situace, kdy měla být stále otočená zády k oplocení obžalovaného a navíc stát v terénu, který se i podle doložené fotodokumentace svažoval dolů směrem k oplocení obžalovaného, dá se předpokládat, že by si sedla zády k oplocení obžalovaného s nohama ve směru k oplocení svého pozemku, případně by se i ve svahu překulila ze sedu do lehu na záda, a to za situace, kdy by si sedla v bezprostřední reakci na bolest nebo byla dokonce úderý lopatou takto k zemi sražena a nikoli, že by si sedala záměrně. Není tak zřejmé, jak by se v takové poloze mohlo obžalovanému podařit chytit poškozenou za pravou nohu, když by k němu byla vytočena zády, nohy by měla ve směru od něj, v jejich uchopení by mu bránilo její tělo a celý přístup k poškozené by pak navíc komplikovalo i oplocení, pod kterým byla mezera nanejvýš do 40 cm, jak je zřejmé z doloženého protokolu o ohledání místa činu. Nejednoznačně pak poškozená vypovídala i ohledně toho, čemu vlastně mohl být přítomen její syn a kdy přesně z místa odběhl, když nejprve uvedla, že syn odběhl za manželem poté, co si ona sedla na zem bezprostředně po úderech lopatou, zatímco později uváděla, že její syn byl ještě přítomen tomu, jak ji obžalovaný tahal za nohu a kroutil s ní, v průběhu čehož ještě po obžalovaném křičel a za manželem poškozené odběhl až v situaci, kdy se poškozené nedařilo vymanit z úchopu obžalovaného. Pokud pak poškozená uváděla ke zranění levé nohy, že na této bylo vidět dva nebo tři záseky, pak toto neodpovídá doložené fotodokumentaci poranění poškozené jak v rámci protokolu o ohledání těla vyhotoveného policejním orgánem, tak dokumentaci dodaného manželem poškozené [příjmení] [příjmení], když z veškeré této fotodokumentace je jasné patrné, že v oblasti levé Achillovy šlachy poškozené byla pouze jediná oděrka oválného tvaru.

31. Výpověď poškozené částečně potvrzoval její syn [jméno] [příjmení] [příjmení], podle jehož výpovědi měla poškozená tak, jak sama uváděla, po prvním úderu zůstat stát, pouze otočit hlavu za situace, kdy byla otočena zády k obžalovanému, přičemž tento svědek zmiňoval ještě větší počet úderů lopatou, kterých mělo být šest nebo sedm. Rovněž tento svědek uváděl, že po úderech lopatou si poškozená sedla nebo spadla, i když z jeho výpovědi není zřejmé, zda spadla pouze jednou nebo vícekrát. Ani z výpovědi tohoto svědka obdobně jako z výpovědi poškozené však nelze dovodit, jak mohla poškozená, stále otočená zády k obžalovanému, sledovat, jak na ni útočí lopatou, proč se alespoň neotočila celá nebo neustoupila tak, aby jí obžalovaný nemohl zasáhnout, případně jak by ji mohl po jejím pádu či sednutí obžalovaný chytit za nohu. Oproti výpovědi poškozené pak tento svědek uváděl, že ji obžalovaný za nohu držel pouze jednou rukou, zřejmě někde kolem kotníku. Na rozdíl od poškozené pak svědek rovněž uvedl, že on sám odběhl pro svého otce až poté, co se poškozená vysmekla z úchopu obžalovaného. V tomto směru si však svědek protirečil s tím, co uváděl v přípravném řízení, když tehdy tvrdil, že pro otce odběhl ve chvíli, kdy obžalovaný prvně zaútočil na poškozenou lopatou a vrátil se ve chvíli, kdy obžalovaný poškozenou tahal za nohu. Tento rozpor svědek nevysvětlil, když pouze uvedl, že ve své prvotní výpovědi si nebyl přesným sledem událostí zcela jistý, zatímco před hlavním líčením si vše ujasňoval podle záznamů kamerového systému. Takovéto vysvětlení však nelze považovat za příliš uspokojivé, neboť pokud by syn poškozené skutečně odběhl hned po prvním úderu lopatou ze

strany obžalovaného, nemohl by vidět ani celý průběh napadání lopatou ze strany obžalovaného a znát tedy přesný počet úderů tak, jak již v přípravném řízení popisoval. Stejně tak by nemohl vidět poškozenou, jak po úderech spadla nebo si sedla a jak jí začal obžalovaný tahat za nohu. Poměrně výrazně si takto svědek protřečil již v průběhu přípravného řízení a takový rozpor nelze vysvětlit pouze tím, že si v průběhu tehdejší výpovědi pouze nebyl jistý. V souvislosti s výpovědí syna poškozené je pak na místě se pozastavit rovněž nad tím, že za situace, kdy se jeho matce již podařilo vymanit z úchopu obžalovaného, této raději nepomohl se dostat z místa činu pryč, když s ohledem na popisované chování obžalovaného by stále hrozilo další napadání, a místo toho běžel za svým otcem. Z výpovědi tohoto svědka není rovněž zřejmé, proč se alespoň nějakým způsobem nesnažil své matce pomoci, zejména za situace, kdy jí měl obžalovaný držet za nohu a tahat pod svůj plot, když syn poškozené již není dítě nízkého věku, v době činu mu bylo téměř 15 let a podle jeho vzhledu u hlavního líčení i podle doložených záznamů kamerového systému, na nichž je zachycen, se nejedná o mladíka zrovna drobného vzrůstu. Podle záznamu kamerového systému se přitom měl syn poškozené v době, kdy již tedy mělo docházet k napadání poškozené ze strany obžalovaného, pohybovat po pozemku [anonymizováno] i s jeho otcem, po němž chodil, postával a naslouchal, a až následně se zase rozběhl, tedy zjevně se nesnažil pouze vyzvat svého otce k tomu, aby zajistil poškozené pomoc a ihned se vrátit k poškozené.

32. I podle výpovědi manžela poškozené [příjmení] [příjmení] měl za ním přiběhnout jeho syn až poté, co měla být poškozená napadena obžalovaným za užití lopaty. Naproti tomu v rámci své výpovědi v přípravném řízení tento svědek vůbec nezmiňoval, že by za ním jeho syn doběhl, když on sám měl pouze reagovat na křik a hluk a proto vyšel z domu, kdy po celou dobu nikoho neviděl. Pokud k tomuto rozporu svědek u hlavního líčení uváděl, že na něj syn zřejmě pouze v rychlosti zakřičel, že obžalovaný napadl poškozenou, a hned běžel zpátky, nic takového svědek nezmiňoval ani v přípravném řízení a navíc takové tvrzení neodpovídá ani záznamu kamerového systému, který snímá prostor zahrady a terasy rodinného domu manželů [příjmení] a podle jehož obsahu syn poškozené na jejich pozemku setrval delší dobu, postával a naslouchal a na pozemku byl přinejmenším více než jednu minutu. Z výpovědi MUDr. [příjmení] není rovněž zřejmé, proč za situace, kdy měla být jeho manželka v ohrožení a za touto dokonce běžel jeho syn, on sám stále setrval na jejich pozemku a nešel poškozené pomoci, místo toho si měl obžalovaného nahrávat, a to i tehdy, když se měl obžalovaný chovat stále velmi agresivně, sápat se na plot a tedy stále mohlo hrozit, že se pokusí dostat k poškozené a tuto fyzicky napadnout. Rovněž MUDr. [příjmení] popisoval zranění poškozené jako několik tržně zhmožděných ran nad úponem Achillovy šlachy, zhruba 3 nebo 4, což je jednoznačně v rozporu s doloženou fotodokumentací zranění poškozené tak, jak bylo již uvedeno výše.

33. Z výpovědi syna i manžela poškozené lze nabýt dojmu, že situace na místě činu v době, kdy k němu mělo dojít, zřejmě nebyla tak vážná, jak se tito svědci snažili tvrdit, jinak by se skutečně dalo očekávat, že by syn poškozené neodbíhal a nevracel se, když z místa činu bylo k domu [anonymizováno] zjevně slyšet tak, jak uváděl MUDr. [příjmení], a stačilo se tedy dorozumívat voláním, případně by syn poškozené nepostával na jejich pozemku a zejména by zde nepostával manžel poškozené a pouze nepořizoval nahrávky za situace, kdy by bylo na místě očekávat, že v obavě o svou manželku této půjde pomoci. Chování těchto osob pak spíše vzbuzuje pochybnosti, zda se jen nesnažili opatřit nějaké důkazní prostředky vůči obžalovanému. Ostatně ani tvrzené agresivní vystupování obžalovaného, který měl naskakovat na svůj plot, není ničím jiným doloženo, když i záznam, který měl manžel poškozené pořizovat místo toho, aby jí šel na pomoc, nelze přehrát a seznámit se tak s jeho obsahem. Z výpovědi syna a manžela poškozené lze navíc pojmout i určité pochybnosti ohledně závažnosti jejich následných zdravotních obtíží, když tito potvrdili obhajobu obžalovaného, že poškozená měla v době léčení relativně krátce po skutku provádět zahradní práce i za užití motorové sekačky a podle syna poškozené dokonce měla venčit psy v kopcovitém terénu.

34. S ohledem na výše popsané rozpory a nelogičnosti v rámci výpovědí všech tří zmíněných svědků je nutno vyjádřit určité pochybnosti ohledně jejich věrohodnosti, tím spíše, když jde o

vzájemně blízké rodinné příslušníky, kteří zjevně mohou mít zájem na tom, vypovídat ve svůj prospěch, jsou v každodenním kontaktu a mohou se tak i domlouvat na dalším postupu ve věci a obsahu svých výpovědí. Jsou zde navíc i zřejmé důvody, proč by mohli mít zájem na postižení obžalovaného, když přinejmenším s několika osobami ze svého sousedství podle doložených zpráv policejního orgánu či Města Vrbno pod Pradědem, ale i obžalovaného, mají spory, které již v minulosti byly řešeny v přestupkové a dokonce i trestní rovině, a zjevně spory přinejmenším ohledně pozemkových hranic a s tím souvisejícími otázkami má rodina [příjmení] i s rodinou obžalovaného, což vyplývá nejen z jejich výpovědí, ale i z písemné komunikace mezi nimi, podkladů ohledně zaměření pozemku geodetickou firmou a rovněž z fotodokumentace místa činu, z nichž je zřejmé, že muselo dojít k přesunu oplocení obžalovaného za hranice jeho pozemku a vykácení porostu, který původně na jeho zahradě byl.

35. Obžalovaný byl dále usvědčován lékařskými záznamy a závěry znaleckého posudku MUDr. [příjmení]. Pokud jde o lékařské záznamy, již znalec [příjmení] připustil, že jediné objektivně potvrditelné poranění poškozené po skutku byla oděrka v oblasti levé Achillovy šlachy, která navíc nebyla v záznamu z prvotního ošetření ani popsána. Až následně při kontrole z [datum] měl být objektivněji doložen rovněž mírný otok měkkých tkání pravé nohy. Veškeré ostatní zdravotní potíže poškozené, zejména pokud jde o bolestivost, jsou zjistitelné pouze na základě subjektivních stesků pacienta a tedy pouze podle toho, co o těchto potížích on sám uvádí. Pokud znalec [příjmení] [příjmení] uváděl, že určitým způsobem lze ověřovat bolestivost v rámci manipulace postiženou končetinou do různých poloh, pak podle obsahu zdravotních záznamů SZZ [obec] nebyla hybnost dolních končetin poškozené nijak omezena, konstatována je pouze citlivost, deklarovaná v krajních polohách. K tomuto se pak vyjadřovali i znalci [příjmení] [příjmení] a MUDr. [příjmení] s tím, že skutečně jediným opravdu objektivizovaným zraněním je zjištěná oděrka a dodatečně zjištěný otok měkkých tkání. K tomuto otoku však mělo dojít až téměř týden po celé události a je otázkou, co jej mohlo způsobit, když nejen podle výpovědi obžalovaného, ale i svědků [příjmení] staršího i mladšího, měla poškozená i přes deklarované zdravotní potíže vykonávat celou řadu aktivit, jako jsou dokonce i sekání trávy sekačkou či venčení psů v kopcích. I podle znalce [příjmení] [příjmení] se přitom takovýto stav, kdy s podobným časovým odstupem dojde ke zhoršení zdravotních potíží, nejvíce obvyklým a mohlo k tomuto dojít spíše zátěží ze strany poškozené, než samotným charakterem poranění. Všichni tři znalci přitom potvrdili, že v případě oděrky šlo pouze o jedinou a nikoli více tzv. záseků, jak uváděl syn a manžel poškozené. K tomuto poranění MUDr. [příjmení] poukázal, že zřejmě nedošlo všemi údery lopatou k zásahu do shodného místa, ale spíše ostatní údery nezanechaly stopy, zatímco svědek [příjmení] i [příjmení] vyjádřili pochybnosti, že by se vůbec jednalo o opakovaný a intenzivnější útok. V tomto směru je skutečně na místě konstatovat, že pokud by údery lopatou opakovaně zasáhly nohu poškozené nechráněnou jakýmkoli oděvem útokem, který byl podle poškozené veden agresivně a silně, dá se očekávat, že by tyto další údery do jiných míst skutečně zanechaly nějaké stopy, ať už další oděrky, tedy tržně zhmožděné rány, nebo alespoň podlitiny, které však podle zdravotní dokumentace i podle vyjádření všech znalců nebyly u poškozené zjištěny a nevyplývají ani z fotografické dokumentace utrženého poranění. Za této situace je na místě přiklonit se skutečně spíše k závěrům znalců [příjmení] [jméno] a MUDr. [příjmení], že poškozená mohla být zasažena nanejvýš jedinkrát, a to nízkou intenzitou síly, a pokud uvádí něco jiného, nepůsobí toto věrohodně. Ostatně i v pozici, z jaké měl obžalovaný na poškozenou lopatou útočit, tedy v leže mezerou pod plotem do svažitého terénu, si lze sotva představit, že by se byl schopen rychlými a intenzivními údery vždy trefovat do naprosto shodného místa, jak tvrdila poškozená. Znalci [příjmení] a [příjmení] pak rovněž zpochybňovali tvrzené zdravotní potíže poškozené s poukazem na to, že podle doporučených zdravotních pomůcek a aktivit, které měla poškozená v době léčení praktikovat, nelze konstatovat, že by skutečně byla významnějším způsobem omezena v běžném způsobu života. K tomuto názoru se kloní i soud, když nejen podle výpovědi obžalovaného, ale i podle výpovědí osob blízkých poškozené se měla poškozená běžně pohybovat i bez ortézy, provádět i náročnější práce nebo konat výslapy se psy. Že se svědkyně pohybovala mimo dům bez ortézy potvrdil v návaznosti na jím vypracovaný úřední

záznam coby svědek u hlavního líčení rovněž policista prap. [jméno] [příjmení]. Za výše popsaných okolností pak lze mít výrazné pochybnosti nejen o tvrzeném zdravotním omezení poškozené v důsledku tvrzeného napadení ze strany obžalovaného a tedy okolností podstatných pro posouzení možné újmy na zdraví, ale i ohledně samotného průběhu skutku tak, jak jej předestřela poškozená a osoby jí blízké v této trestní věci. V této souvislosti je na místě rovněž zmínit, že manžel poškozené [příjmení] [příjmení] je podle obsahu protokolu o výslechu svědka z přípravného řízení zástupcem primáře Sdruženého zdravotnického zařízení v [obec] a tedy shodného zdravotnického zařízení, v jakém byla poškozená prvotně ošetřena a rovněž následně léčena. S ohledem na toto jeho postavení nelze vyloučit, že by lékaři zmíněného zdravotnického zařízení vycházeli poškozené pokud možno co nejvíce vstřícně i v případě stanovení diagnózy jejího poranění.

36. Obžalovaného měly dále usvědčovat věcné a listinné důkazy v podobě kompaktního disku se zvukovými či obrazovými záznamy a v té souvislosti i v podobě protokolů o ohledání tohoto věcného důkazu. V případě obrazových záznamů a souvisejících protokolů o ohledání věci se však jedná pouze o záběry z pozemku obžalovaného v jiném časovém období, než mělo dojít ke skutku a z pozemku poškozené, kde je však nanejvýš zachyceno vystupování manžela a syna poškozené v době, kdy již ke skutku mělo docházet. Tak, jak je již výše v tomto odůvodnění popsáno, jejich vystupování nenavzdávuje tomu, že by jakýkoli důraznější útok ze strany obžalovaného poškozené hrozil, nebo se bezprostředně před záběry odehrával, a ani tento důkaz tak obžalovaného jednoznačněji neusvědčuje, naopak spíše snižuje věrohodnost výpovědi poškozené a jejího syna s manželem. Pokud jde o časy na obrazových záznamech, záznam v době, kdy ke skutku mělo docházet je kolem 17.05 hodin, nicméně je otázkou, jakým způsobem byl nastaven čas na záznamovém zařízení a zda tedy tento nebyl posunut o jednu hodinu s tím, že pak by byl skutečný čas kolem 18.05 hodin, což rovněž odpovídá době, kdy k činu mělo dojít. Záznam, na kterém měl být zachycen obžalovaný při svém agresivním chování, nelze vůbec přehrát a z pohledu dokazování je tedy nepoužitelný. Zvukový záznam nahrávky, kdy měl obžalovaný doznávat napadení poškozené krátce poté, co k němu došlo, však ani podle závěru soudu není možno posoudit jako důkaz usvědčující obžalovaného, když prohlášení obžalovaného o tom, že měl napadnout poškozenou, přišlo zjevně až poté, co jej z tohoto osočila poškozená, přičemž podle intonace se skutečně jeví tak, že se jedná spíše o dotaz a nikoliv o přiznání. V případě zvukového záznamu, který měl být zjevně opatřen až po tvrzeném napadení poškozené ze strany obžalovaného, je pak na místě se pozastavit rovněž nad tím, že poškozená, přestože měla mít silné bolesti a lze předpokládat, že by po napadení ze strany obžalovaného byla ve stresu, s tímto normálně komunikuje, dokonce ještě podle všeho pokračuje ve vytrhávání trávy, kterou hází na pozemek obžalovaného, a ohledně vzájemné komunikace pořizuje zvukový záznam, místo aby se snažila přivolat si pomoc nebo se bezpečně dostat z dosahu obžalovaného. Zároveň z jejího projevu není patrné, že by trpěla nějakými zásadnějšími bolestmi, které by v rámci své výpovědi prezentovala. Chování poškozené podle zmíněné zvukové nahrávky i chování jejího manžela a syna podle obrazového záznamu tak vůbec neodpovídá tomu, co by se dalo očekávat v případě, že by obžalovaným byla skutečně napadena způsobem, jaký ona i její rodinní příslušníci prezentovali. I tento důkaz v podobě zvukového záznamu na kompaktním disku tak v konečném důsledku přináší jen další rozpory a pochybnosti ohledně verze prezentované poškozenou a jejími rodinnými příslušníky, a jejich usvědčující výpovědi tak spíše jen dále znevěrohodňuje.

37. Naproti posledně zmíněným věcným a listinným důkazům souvisejícím s obrazovými či zvukovými záznamy je k dispozici další důkaz věcný a listinný v podobě kompaktního disku se zvukově obrazovým záznamem, doloženého obžalovaným, a v podobě protokolu, který jej popisuje. Zejména z obsahu věcného důkazu je pak zřejmé, že poškozená, která se v době pořizování tohoto záznamu zjevně pohybuje za plotem obžalovaného a trhá zde trávu, zřejmě již v té době vykazovala poranění v oblasti levé Achillovy šlachy, když skvrna na záznamu v této oblasti, která sice s ohledem na kvalitu záznamu není dostatečně zřetelná, velikostí i lokalizací přesně odpovídá oděrci, která byla následně u poškozené dokumentována fotograficky coby

zranění utržené v důsledku útoku obžalovaného. Není totiž zřejmé, co jiného by tato skvrna v danou dobu mohla být. Na záznamu se přitom poškozená i přes toto zranění čile a bez jakéhokoli omezení pohybuje a věnuje se trhání trávy, nezmiňuje žádné napadení a pouze se s obžalovaným dohaduje ohledně hranice pozemku, stejně tak není zřejmé jakékoli poškození její obuvi, k němuž mělo rovněž v důsledku útoku ze strany obžalovaného dojít. Na tomto záznamu nejsou relevantní časové údaje, jsou nicméně dvě možnosti, kdy mohl být pořízen. Buďto by byl pořízen až po samotném útoku v době, kdy by již poškozená vykazovala uvedené poranění, nicméně zjevně by nebyla poškozena obuv poškozené a tato by navíc nebyla útokem nijak postižena, když by nadále pokračovala ve vytrhávání trávy a případný útok by ani nezmiňovala. Druhá možnost by pak byla, že by byl záznam pořízen ještě před útokem, což by i více odpovídalo výpovědi poškozené, nicméně pokud by v takovém případě měla již zranění v podobě oděrky v oblasti levé Achillovy šlachy, sotva by mohlo k tomuto zranění dojít napadením ze strany obžalovaného tak, jak sama následně uváděla. V obou případech však tento záznam poměrně jednoznačně vyvrací tvrzení poškozené a v té souvislosti i jejích rodinných příslušníků, zejména jejího syna, když je s těmito výpověďmi v naprostém rozporu. Jeho existence pak spíše jen poměrně jednoznačně potvrzuje obhajobu obžalovaného, že ve skutečnosti k žádnému fyzickému útoku z jeho strany vůči poškozené nedošlo a tento byl pouze vykonstruován poškozenou či jejími rodinnými příslušníky. Podle tohoto záznamu se totiž situace skutečně jeví tak, že poškozená již měla zranění v oblasti levé Achillovy šlachy v době, kdy se synem trhala travu mezi oplocením svým a obžalovaného, a tedy už v době před tím, než mělo dojít k tvrzenému útoku z jeho strany. Tuto oděrku si pochopitelně mohla způsobit v té době jakýmkoli způsobem i s ohledem na to, jaký měla oděv a obuv, a to i při samotném vytrhávání trávy, když samotný prostor mezi oběma oploceními je i podle doložené fotodokumentace nerovný a svažité a nachází se v něm větší kameny a pařezy po vykácených dřevinách, o které by se poškozená rovněž mohla poranit, tím spíše, když podle výpovědi jejího syna zřejmě poškozená mohla spadnout i dříve, v době, kdy se pohybovala v uvedeném prostoru mezi oploceními. Každopádně pokud by poškozená nevypovídala pravdu ohledně samotného vzniku zranění v podobě oděrky, je přinejmenším velice problematické uvěřit jakýmkoli dalším jejím tvrzením ohledně vzniku jednotlivých poranění či charakteru a trvání zdravotních obtíží a potažmo i celkovému jejímu tvrzení či tvrzení jejích blízkých rodinných příslušníků ohledně jednání obžalovaného.

38. S přihlédnutím ke všem výše uvedeným skutečnostem, jako jsou rozpory a nelogičnosti v rámci výpovědi poškozené a jejího manžela se synem, v podobě namítaných nesrovnalostí v rámci zdravotnické dokumentace i jednotlivými znalci, i v podobě nesouladu výpovědi poškozené a jejího manžela se synem s určitými důkazy věcnými a listinnými, pak soudu nezbylo, než konstatovat, že výpovědi těchto svědků nemůže považovat za věrohodné. Pokud zároveň obžalovaný spáchání skutku zcela popíral, není v rámci této trestní věci jediný dostatečně věrohodný důkaz, který by jeho obhajobu vyvracel a který by jej ze spáchání skutku, kladeného mu v této trestní věci za vinu usvědčoval. Přehlédnout pak nelze ani možný motiv takového postupu ze strany poškozené a jejích rodinných příslušníků, kteří zjevně mimo jiné i s rodinou obžalovaného mají dlouhodobé a poměrně vážné spory a tedy zřejmý důvod, proč by mohli mít zájem mu záměrně škodit, a to případně i nepravdivým obviňováním z napadení poškozené. Tomuto ostatně i nasvědčuje i jejich vystupování v době, kdy ke skutku mělo docházet, kdy místo celého řešení situace tak, že by se snažili pomoci poškozené a zajistit jí bezpečí a rychlé ošetření spíše jen opatřovali důkazy, které by pak mohli vůči obžalovanému použít.

39. S přihlédnutím k výše uvedenému nelze považovat za prokázáno, že by obžalovaný jakýmkoli způsobem fyzicky napadl poškozenou [celé jméno poškozené], stejně jako nelze konstatovat za prokázáno, že by následně poškozená trpěla takovými zdravotními potížemi, které by ji výrazněji omezovaly po nikoli krátkou dobu tak, jak předpokládá ustanovení § 122 odstavec 1 trestního zákoníku. Nebylo tedy vůbec prokázáno, že by se stal skutek, kladený v této trestní věci za vinu obžalovanému [celé jméno obžalovaného] na základě podané obžaloby, a že by tak tedy jmenovaný

mohl naplnit znaky trestného činu, ať už ublížení na zdraví ve smyslu § 146 trestního zákoníku, nebo kteréhokoli jiného.

40. Stejně tak z opatřených důkazů nevyplývá, že by se obžalovaný vůči poškozené či jiným jejím rodinným příslušníkům v souvislosti s celou událostí dopustil jakéhokoli společensky závadového jednání, například v podobě hrubého vyjadřování či napadání po fyzické či verbální stránce. Naopak podle doložených záznamů, a to mimo jiné i zvukového, který doložil manžel poškozené, to byla spíše poškozená, kdo se vyjadřoval hrubě až vulgárně vůči obžalovanému. Za těchto okolností není možno v rámci jednání obžalovaného spatřovat ani znaky jednání, které by mohlo být posouzeno jako přestupek.

41. Soud proto postupem podle § 226 písmeno a) trestního řádu obžalovaného v plném rozsahu zprostil z podané obžaloby v této trestní věci, když provedeným dokazováním nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

42. K trestnímu řízení se jako poškozená včas a řádně připojila [celé jméno poškozené] s nárokem na náhradu nemajetkové újmy v podobě bolestného ve výši 60 000 Kč. Vzhledem k tomu, že věci byl vyhlášen zprošťující rozsudek, bylo nutno poškozenou s uplatněným nárokem v plné míře odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních postupem podle § 229 odstavec 3 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů, v platném znění, a to na základě žádosti jím podané u Ministerstva spravedlnosti do 60 (šedesáti) dnů

-) od nabytí právní moci trestního příkazu nebo odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání vznikl oprávněné osobě majetkový nárok § 2 odstavec 4 písmeno a), c), d) zákona č. 59/2017 Sb., ve spojení s § 8 odstavcem 1 tohoto zákona), nebo

-) od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým byl oprávněné osobě přiznán její majetkový nárok § 2 odstavec 4 písmeno b) zákona č. 59/2017 Sb., ve spojení s § 8 odstavcem 1 tohoto zákona),

jinak právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

Bruntál 14. ledna 2025

Mgr. /jméno a příjmení/ v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje /jméno a příjmení/